

Jordringer, saa falder Auktionen bort; thi den kan jo da fortsættes, saa falder den ikke bort. Men jeg gaar ud fra, at der ikke er Tale om Andre end Kævirenten, og saa maa Forsølgningen falde bort; thi ellers var det næsten en Ulykke mod hele Landet, efter som det jo staar i Enhvers Magt, som har en lille Fordring paa en Mand, f. Ex. en Boghandler, som har en Regning, han ikke kan faae dækket; at gjøre Execution i den vedkommendes Eiendom. Konfortiet kommer da sammen, og Eiendommen gaar til Auktion, og enten Kævirenten bliver dækket eller ikke, bliver Eiendommen solgt; men det er jo dog ikke Meningen, i ethvert Fald kan det gjøres tydeligt og klart. Jeg haaber, at man ikke vil behæjde mig, at jeg har fundet, at Forholdet her er lidt uklart. Det hører til de Ting, som jeg tror med Vished ville kunne rettes. — Der er et Punkt, som dog er overmaade uklart, og det er, hvem der skal betale Omkostningerne. Jeg tror, at alle de Herrer, som have praktisk Erfaring med Hensyn til, hvad der sker i Livet, vide, at under den nuværende Ordning kan det næsten ikke tænkes, at en Boghandler, som har en lille Regning, kan sætte en større Eiendom til Auktion; thi han udsætter sig jo for Meget, idet han i alt Fald skal betale alle Omkostningerne, og de blive let betydelig større end Regningen. Det er lidt uklart efter Motiverne, hvorledes det forholder sig med Omkostningerne. Hvis det er som hidtil, synes jeg ikke, der er Noget at ængste sig over i den Retning. For mit Vedkommende vilde jeg imidlertid sætte stor Pris paa, om jeg kunde faae Klarhed over disse Forhold.

Der kommer saa en særdeles fortrinlig Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg blot vil røre ved, og det er Mødet af samtlige Pant-havere, ved hvilket alle Differentser kunne ordnes, og hvorved der vistnok vil kunne forebygges en Del Stridigheder, som ellers komme frem og ødelægge Auktionsens Resultat. — Et Punkt, som jeg ogsaa vil tillade mig at henlede Tingets Opmærksomhed paa, er Bestemmelserne om Salær, Rejseomkostninger og Gebyrer. For Tiden sluge disse Udgifter en ganske enorm Sum. Det er ligefrem syndigt at tænke paa, hvad der gaar tabt, til Spilde, naar en Mand's Eiendom stilles til Ewangsauktion; han er allerede saa fattig han kan blive, men man styrter sig dog over ham som Hovdyr og tager den Smule, som ellers mulig kunde reddes. Salærerne ere nu ofte saa aldeles urimelige og ublu, og med Hensyn hertil gaar Lovforslaget ud paa at stille moderate Betingelser, som jeg tror, man kan være overordentlig tilfreds med. Men der er jo andre Ting,

som der ikke røres ved i dette Lovforslag, og som det maaste er vanskeligt at røre ved. Forinden en Eiendom kommer til Auktion, foregaar der flere Retshandlinger. En Profurator, i alt Fald den, der er lidt driftig, begynder med Arrest, og en saadan Arrest koster enorme Summer, hvilket dog berøver paa, hvorledes han beregner Salæret. Jeg har imidlertid faaet at vide, at man adskillige Steder her i Landet beregner Salæret for Arresten procentvis i Forhold til, hvad Eiendommen er værd, og man kommer derved til næsten vanvittige Resultater. Lad os nu tænke os, at der gjøres Arrest i en Eiendom til en Værdi af 200,000 Kroner; saa kan den Vedkommende naae op til et Salær af 2000 Kroner; efter Arresten kommer Dom og Execution, og der kommer saa samme Beregning af Salæret. Endelig kommer Rejseomkostninger, som det kaldes; og her fjører man ikke blot i Wienerbogn, hvad der ikke ligefrem kan forhindres, men der kommer ogsaa disse enorme Diæter til, som skal lægges til Udgifterne. Det vil derfor være i høi Grad ønskeligt, om man ved dette Lovforslag kunde tænke lidt paa den Slags Ting; men det er formodentlig forbundet med store Vanskeligheder. Men een Udgift staar i ikke ringe Forbindelse men dette Lovforslag, og det er de Auktionsgebyrer, som Staten tager. Jeg synes, de ere enorme, navnlig i Tilfælde af Ewangsauktion. Hvor der egentlig talt ingen Ting er i Forveien er det Synd at benytte denne Leilighed til en saadan Udplyndring. Ganske vist har Sportelreglementet tilshyneladende været moderat; thi medens man ellers tager 4 pCt. ved frivillige Auktioner; saa staar der, at ved faste Eiendomme skal man kun tage 2 pCt. af de første 10,000 Rdl., og saa gaar det ned efterhaanden, saaledes at af en Eiendom paa 100,000 Kr. vil Gebyret være omtrent 1000 Kr., hvortil saa kommer de saakaldte 20 pCt. til Justitsfonden, det bliver altsaa henved 1200 Kr. i Gebyr. Jeg synes, at det er en urimelig Betaling; lad være at 4 eller 2 pCt. kan være en nogenlunde passende Betaling for den Meilighed, der er, naar det er en hel Del Smaagjenstande, der sælges; men noget ganske Andet er det, naar det kun er en eneste Gjenstand, der er saa værdifuld, som en stor Eiendom kan være. Jeg synes, at naar den ene Gjenstand, der sælges, overstiger den og den Sum, som kunde bestemmes, skal der ikke betales yderligere Gebyr. Der er ogsaa Grændser for den Udgift, der kan forlanges for den Meilighed, Embedsmanden paa Statskassen Begue kan have med den; det vilde allerede være en overordentlig Hjælp. Man tør vel ikke